Ο ιερομάρτυρας Πατροκοσμάς (μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Αυγούστου, 2013

Μία μορφή ιερή, ωραία, γενναία, δυναμική, προφητική και μαρτυρική. Από τη φτωχή Αιτωλία ήλθε στον Άγιο Άθωνα. Μετά δύο δεκαετιών μαθητεία εξήλθε για σπάνιο, μοναδικό, ιεραποστολικό έργο, το οποίο έστεψε και υπέγραψε με το αίμα του.

Γύρισε μεγάλο μέρος της Ελλάδος κηρύττοντας, διδάσκοντας, κτίζοντας εκκλησίες και σχολεία. Τρεις μεγάλες ιεραποστολικές περιοδείες στέφθηκαν από πλήρη επιτυχία. Έργο αποδοτικό, καρποφόρο και σωτήριο για τον λαό. Ο αεικίνητος, ακούραστος και ακάματος διδάχος είχε αίσια αποτελέσματα των μελετημένων κινήσεών του. Κυρίως έσωζε ψυχές. Πρόκειται για φαινόμενο κληρικού που τιμήθηκε επάξια και αγαπήθηκε υπερβολικά. Οι άνθρωποι τον κατάλαβαν ότι τους αγάπησε ειλικρινά και του αφοσιώθηκαν ακόμη και ληστές.

Αυτό που τον μεγάλυνε ήταν οι από Θεού θαυματουργίες και προφητείες του. Το κήρυγμά του ήταν ελκυστικό γιατί ήταν απλό, ανυπόκριτο, αφτιασίδωτο και θεοκίνητο. Δίδασκε με πόθο, με λαχτάρα, με πόνο και αγάπη. Ήταν ένας άφθαστος διδάχος. Οι λόγοι του ακόμη και σήμερα συγκινούν για τη χάρη τους. Δεν είχε χειρόγραφες σημειώσεις, είχε χάρισμα, ήταν θεόπνευστος και γλυκομίλητος. Γνώριζε καλά να αναπαύει με τρόπο και τους αμαθείς. Χρησιμοποιούσε την απλή δημοτική γλώσσα. Τα θέματά του ήταν από το Ευαγγέλιο και τον Συναξαριστή. Έλεγε τα χρήσιμα, τα απαραίτητα, τα σωτήρια. Ήταν φλογερός, αληθινός, ατόφιος, γλαφυρός, ταπεινός και πράος. Ήταν φωτεινός, ελπιδοφόρος ακέραιος και πάντα διδακτικός.

Μιλούσε στους αγρούς στήνοντας έναν ξύλινο σταυρό. Δίδασκε στη σκιά του σταυρού. Αυτό είχε μεγάλη σημασία και βαθύ νόημα. Φεύγοντας άφηνε τον σταυρό σε ανάμνηση. Μόνο δώδεκα επιστολές άφησε. Μιλούσε προφορικά, σαγηνευτικά και πειστικά. Τους λόγους του που σώθηκαν τους αντέγραφαν πιστοί μαθητές του. Δημιουργούσε στους ακροατές του ιερό ενθουσιασμό, μετάνοια και συντριβή. Τον ακολουθούσε μια λαοθάλασσα διψασμένων υποδούλων. Τον άκουγαν με θαυμασμό ακόμη και αλλόθρησκοι. Ήταν μέρη που έμενε δυο-τρεις ημέρες. Έτρεχαν όλοι να τον ακούσουν με προσοχή και θαυμασμό. Οι λόγοι ρίζωναν βαθιά στις καρδιές των ανθρώπων. Οι στόχοι επιτεύχθηκαν και μυστικά χαιρόταν. Μίλησε κατά τη αδικίας, της κακίας, των παθών, της αμάθειας, της ασέβειας και της αθεοφοβίας. Έφερε την

καταλλαγή, τη συνδιαλλαγή, την ομόνοια και την ένωση. Το ήθος του αφόπλιζε και επηρέαζε τη μεταβολή της άστατης ζωής των ανθρώπων. Αναθέρμανε την πίστη και εργάστηκε επίπονα κατά των φοβερών εξισλαμιστών. Αρκετούς παρασυρμένους έφερε σε μεταμέλεια και μετάνοια, εξομολόγηση και δάκρυα.

Να τι μπορεί να κάνει ένας άγιος. Να τι έκανε ένας απλός παπάς. Ορισμένοι ιστορικοί δεν τον αναφέρουν καθόλου. Τα σχολικά βιβλία τον αγνοούν. Στη Βόρειο Ήπειρο τελείωσε μαρτυρικά το βίο του. Εκεί είχε αφιερώσει μεγάλο μέρος του έργου του. Ο προφήτης του Γένους, ο ταπεινός παπαδάκος, ο ακαταμάχητος διδάχος, ο ένδοξος ιερομάρτυρας αποτελεί φωτεινή μορφή του Νέου Ελληνισμού. Κάθε τιμή είναι οφειλόμενο χρέος, κάθε αποσιώπηση αποτελεί εμπάθεια και ανεπίτρεπτη λησμοσύνη. Τέτοιες μορφές θα πρέπει πάντοτε να προβάλλονται με κάθε τρόπο. Είναι χρέος μας, ανάγκη της ψυχής μας.

(Πηγή: "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ" 2/9/12)

ΣΧΕΤΙΚΟ:

Διδαχές αγ. Κοσμά του Αιτωλού